

«VÆREKRAFT»

Om å være beste versjon av seg selv, også for fellesskapet.

Oppsummering v/Benjamin Borge

Cato fortalte om livet sitt mellom to ytterpunkter: sykesengen og Sydpolen. Begge opplevelsene var isolerende og formet hvem han er i dag.

Som ung odelsgutt på Gullerud gård levde han et aktivt liv, til en ulykke i 1973 endret alt. Han klatret i en høyspentmast, fikk strøm gjennom kroppen og mistet begge armene. Den nye hverdagen ble et vendepunkt. Han beskrev overgangen fra sorg og avmakt til å finne nye løsninger og leve videre.

En viktig erfaring kom fra en ung sykepleier som nektet å gjøre alt for ham, men i stedet hjalp ham å finne egne løsninger. Sammen laget de en lesepinne, og han innså hvor mye verdighet det gir å mestre noe selv.

Han snakket om familien, særlig moren som var for omsorgsfull, og bestefaren som sa: «Bruk hodet og bli til noe.» Gården måtte han gi fra seg, men han fant nye mål. Han ble toppidrettsutøver, paralympisk mester og ekspedisjonsdeltaker til Sydpolen.

For Cato handler ikke styrke om kroppen, men om vilje og mental kraft. Han sa: «Jeg er min egen største begrensning.»

Han lærte at svakhet ikke er å be om hjelp, men å la være.

Gjennom idretten fant han fellesskap, disiplin og livslyst. Ekspedisjonen til Sydpolen – 1400 km på 56 dager i ekstrem kulde – ble et bevis på at alt er mulig: “Impossible ble til I’m possible.”

Cato avsluttet med budskapet om ansvar og valg:

Vi må være sjåfører i eget liv, stå i motgang og bruke historien vår som drivkraft.